

125

UCHWAŁA Nr 104 RADY MINISTRÓW

z dnia 28. maja 1982 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad działalności przedsiębiorstw państwowych w 1982 r.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 243 Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1981 r. w sprawie zasad działalności przedsiębiorstw państwowych w 1982 r. (Monitor Polski z 1981 r. Nr 32, poz. 287 i z 1982 r. Nr 7, poz. 40) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 20, po ust. 7 dodaje się ust. 8 i 9, w brzmieniu:

„8. W razie gdy jednostki obrotu dokonują sprzedaży surowców i materiałów wymienionych w załączniku nr 8 do uchwały z pominięciem zasad określonych w § 18 ust. 2 i § 20 ust. 3 lub ustaleń zespołów nadzorczych, powołanych przy tych jednostkach, są one obowiązane odprowadzić do budżetu dodatkową opłatę w wysokości 50% wartości sprzedanych artykułów,

9. Dodatkowe opłaty, o których mowa w ust. 7 i 8, podlegają przekazaniu na rachunek dochodów budżetu centralnego we właściwym dla sprzedawcy okręgowym zarządzie dochodów państwa i kontroli finansowej za okresy półroczne — w terminie do dnia 20 miesiąca następującego po upływie półrocza.”

2) w załączniku nr 8 do uchwały:

a) w poz. 2 treść zawarta w rubryce 3 otrzymuje brzmienie: „Koks i półkoks, rudy żelaza, importowany węgiel marki „K”, rudy metali nieżelaznych: chromu, manganu, molibdenu i wolframu oraz żelazostopy; żelazofosfor, żelazokrzem, żelazokrzemomangan, żelazomangan, żelazomangan affine, żelazomolibden, żelazoniob i żelazowanad”,

b) w poz. 11 treść zawarta w rubryce 3 otrzymuje brzmienie: „Kauczuki (bez lateksów), sadze techniczne, opony i dętki do pojazdów samochodowych, ciągników i maszyn rolniczych, taśmy przenośnikowe, pasy pędne gumowe klinowe”,

c) w poz. 14 w rubryce 3 po wyrażeniu „mineralnej” dodaje się wyrażenie: „oraz papa”,

d) w poz. 16 treść zawarta w rubryce 3 otrzymuje brzmienie: „Tarcica bukowa, dębowa i iglasta”,

e) w poz. 19 w rubryce 3 po wyrażeniu „surowe” dodaje się wyrażenie: „oraz juta i sizal”,

f) dodaje się poz. 22 i 23 w brzmieniu:

Lp.	Nazwa jednostki uprawnionej do obrotu w trybie obowiązkowego pośrednictwa	Nazwa surowców i materiałów objętych obowiązkowym pośrednictwem
1	2	3
22	Zjednoczone Zakłady Gazów Technicznych „Polgaz”	Freony, gazy techniczne
23	Biuro, Sprzedaży Materiałów Budowlanych „Besar”	Materiały podłogowe”

§ 2. Umowy sprzedaży i dostawy surowców i materiałów, wymienionych w niniejszej uchwale, zawarte przed dniem jej wejścia w życie bez pośrednictwa jednostek obrotu tymi surowcami i materiałami, mogą być zmienione tylko w zakresie uzgodnionym między tymi jednostkami a odbiorcami.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

126

UCHWAŁA Nr 105 RADY MINISTRÓW

z dnia 28. maja 1982 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników zrzeszeń przedsiębiorstw państwowych.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i z 1981 r. Nr 6, poz. 23) w związku z ustawą z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. Nr 24, poz. 122) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Przepisy uchwały stosuje się do pracowników zrzeszeń przedsiębiorstw państwowych tworzonych w trybie art. 60 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. Nr 24, poz. 122), zwanych dalej „pracownikami”.

§ 2. 1. Do pracowników stosuje się tabele zaszerogowań i taryfikatory kwalifikacyjne, tabele stawek płac zasadniczych, tabele miesięcznych stawek dodatków

funkcyjnych, a także zasady przyznawania i wymiar dodatków do płac oraz zasady przyznawania świadczeń związanych z pracą, obowiązujące w zrzeszonych przedsiębiorstwach.

2. W razie utworzenia zrzeszenia przez przedsiębiorstwa różnych branż rada zrzeszenia ustala, której branży przepisy wymienione w ust. 1 będą stosowane w zrzeszeniu.

3. W razie utworzenia zrzeszenia przez przedsiębiorstwa tej samej branży, stosujące różne tabele zaszerogowań i taryfikatory kwalifikacyjne, tabele stawek płac zasadniczych, tabele miesięcznych stawek dodatków funkcyjnych, zasady przyznawania i wymiar

dodatków do płac, rada zrzeczenia wskazuje przedsiębiorstwo, którego system wynagrodzeń wymieniony w ust. 1 będzie stosowany w zrzeczeniu.

§ 3. 1. Rada zrzeczenia ustala regulamin wynagradzania pracowników, określający szczegółowe zasady i warunki wynagradzania, a w szczególności:

- 1) tabele płac zasadniczych i zasady ich stosowania,
- 2) tabelę dodatków funkcyjnych i zasady jej stosowania,
- 3) szczegółowe zasady i kryteria premiowania i nagradzania pracowników oraz poziom premii dla poszczególnych stanowisk pracy,
- 4) wymiar i zasady przyznawania dodatku stażowego oraz innych dodatków do płac stosowanych w zrzeszonych przedsiębiorstwach,
- 5) zasady przyznawania świadczeń związanych z pracą.

2. Postanowienia regulaminu wynagradzania, o którym mowa w ust. 1, nie mogą być mniej korzystne dla pracowników niż przepisy o wynagrodzeniach dotyczące pracowników zrzeszonych przedsiębiorstw, wydane przez Radę Ministrów lub ministrów, albo postanowienia układu zbiorowego pracy obowiązującego w tych przedsiębiorstwach.

3. Rada zrzeczenia przy ustalaniu w regulaminie wynagradzania pracowników zasad przyznawania do-

datku stażowego oraz świadczeń związanych z pracą uwzględnia zasady obowiązujące w większości zrzeszonych przedsiębiorstwach.

4. Wynagrodzenie dla dyrektora zrzeczenia i jego zastępców ustalają:

- 1) w zrzeczeniach obowiązkowych — organ założycielski,
- 2) w zrzeczeniach dobrowolnych — rada zrzeczenia w uzgodnieniu z organem założycielskim.

§ 4. 1. Środki wydatkowane na przyrost przeciętnych wynagrodzeń pracowników podlegają obciążeniu na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej na zasadach obowiązujących zrzeszone przedsiębiorstwa, określanych w ustawie budżetowej.

2. W pierwszym roku działalności zrzeczenia, rada zrzeczenia ustala przeciętny poziom wydatków na wynagrodzenia na jednego zatrudnionego, stanowiący podstawę do obciążeń wymienionych w ust. 1.

3. Obciążenia na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej pokrywane są ze środków przeznaczanych przez zrzeszone przedsiębiorstwa na utrzymanie zrzeczenia.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

127

UCHWAŁA Nr 106 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 maja 1982 r.

w sprawie utworzenia Inspektoratu Gospodarki Materiałowej.

W związku z art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 1976 r. o utworzeniu urzędu Ministra Gospodarki Materiałowej (Dz. U. z 1976 r. Nr 12, poz. 71, z 1978 r. Nr 26, poz. 116 i z 1981 r. Nr 17, poz. 83), w celu zapewnienia kontroli efektywnego i racjonalnego gospodarowania surowcami i materiałami Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się Inspektorat Gospodarki Materiałowej w Warszawie, zwany dalej „Inspektoratem”.

2. Inspektorat tworzy się przez połączenie Inspektoratu Gospodarki Stalą i Metalami Nieżelaznymi w Katowicach oraz Inspektoratu Kontroli Gospodarki Drewnem w Warszawie.

3. Inspektorat podlega Ministrowi Gospodarki Materiałowej.

4. Inspektorat posiada Oddział w Katowicach.

5. Minister Gospodarki Materiałowej może tworzyć inne oddziały Inspektoratu.

§ 2. Inspektorat jest jednostką budżetową.

§ 3. 1. Na czele Inspektoratu stoi Główny Inspektor Gospodarki Materiałowej, zwany dalej „Głównym Inspektorem”.

2. Główny Inspektor kieruje działalnością Inspektoratu przy pomocy zastępców.

3. Głównego Inspektora powołuje i odwołuje Minister Gospodarki Materiałowej.

4. Zastępców Głównego Inspektora powołuje i odwołuje Minister Gospodarki Materiałowej na wniosek Głównego Inspektora.

§ 4. 1. Do zakresu działania Inspektoratu należy sprawowanie kontroli gospodarki surowcami i materiałami, z wyjątkiem paliw i energii, zwanymi dalej „materiałami”, w przedsiębiorstwach państwowych objętych ustawą z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. Nr 24, poz. 122), w jednostkach spółdzielczych, a także w innych jednostkach organizacyjnych prowadzących działalność gospodarczą, w szczególności kontroli:

- 1) przestrzegania normatywów zużycia materiałów,
- 2) materiałoooszczędności projektowania konstrukcji wyrobów,
- 3) stosowania oszczędnych technologii przerobu materiałów i wytwarzania wyrobów,
- 4) zastępowania materiałów importowanych materiałami produkcji krajowej oraz racjonalnego wykorzystania materiałów pochodzących z importu,
- 5) racjonalnego gospodarowania surowcami wtórnymi i mineralnymi surowcami odpadowymi,
- 6) rzetelności potrzeb zgłaszanych przez odbiorców w odniesieniu do materiałów objętych rozdzielnictwem,
- 7) realizacji kierunków rozdziału materiałów,
- 8) gospodarki zapasami, ich magazynowania, transportu oraz ochrony przed niszczeniem i zaborem,
- 9) gospodarki opakowaniami,